

Lectio Divina Rz 9,1-18

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

¹Prawdę mówię w Chrystusie, nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym, ²że w sercu swoim odczuwam wielki smutek i nieprzerwany ból. ³Wolałbym bowiem sam być pod klątwą [odłączony] od Chrystusa dla [zbawienia] braci moich, którzy według ciała są moimi rodakami. ⁴Są to Izraelici, do których należą przybrane synostwo i chwała, przymierza i nadanie Prawa, pełnienie służby Bożej i obietnice. ⁵Do nich należą praojcowie, z nich również jest Chrystus według ciała, który jest ponad wszystkim, Bóg błogosławiony na wieki. Amen. ⁶Nie znaczy to jednak wcale, że słowo Boże zawiodło. Nie wszyscy bowiem, którzy pochodzą od Izraela, są Izraelem, ⁷i nie wszyscy, przez to, że są potomstwem Abrahama, stają się jego dziećmi, lecz w Izaaku uznane będzie twoje potomstwo, ⁸to znaczy: nie synowie co do ciała są dziećmi Bożymi, lecz synowie obietnicy są uznani za potomstwo. ⁹Albowiem to jest słowo obietnicy: Przyjdę o tym samym czasie, a Sara będzie miała syna. ¹⁰Ale nie tylko ona - bo także i Rebeka, która poczęła [pobliżnięta] z jednego [zblżenia] z ojcem naszym Izaakiem. ¹¹Bo gdy one jeszcze się nie urodziły ani nic dobrego czy złego nie uczyniły - aby niewzruszone pozostało postanowienie Boże, powzięte na zasadzie wolnego wyboru, ¹²zależne nie od uczynków, ale od woli powołującego - powiedziano jej: starszy będzie służyć młodszemu, ¹³jak jest napisane: Jakuba umiłowałem, a Ezawa miałem w nienawiści. ¹⁴Cóż na to powiemy? Czyżby Bóg był niesprawiedliwy? żadną miarą! ¹⁵Przecież On mówi do Mojżesza: Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, nad kim się lituję. ¹⁶[Wybranie] więc nie zależy od tego, kto go chce lub o nie się ubiega, ale od Boga, który okazuje miłosierdzie. ¹⁷Albowiem mówi Pismo do faraona: Po to właśnie cię wzbudziłem, aby okazać na

tobie moją potęgę i żeby rozszło się moje imię po całej ziemi. ¹⁸A zatem komu chce, okazuje miłosierdzie, a kogo chce, czyni zatwardziałym.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- Uwaga. Uczestnikom dajemy dłuższy

2. Medytacja

• Gromadzenie

w.3 Wj 32,32 Przebaczn jednak im ten grzech! A jeśli nie, to wymaż mię natychmiast z Twojej księgi, którą napisałeś.

w.4 Wj 4,22 A ty wtedy powiesz do faraona: To mówi Pan: Synem moim pierworodnym jest Izrael

Pwt 7,6 Ty bowiem jesteś narodem poświęconym Panu, Bogu twojemu. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, byś spośród wszystkich narodów, które są na powierzchni ziemi, był ludem będącym Jego szczególną własnością.

Pwt 14,1 Wy jesteście dziećmi Pana, Boga waszego. Po zmarłym nie będziecie nacinać sobie skóry ani strzyc krótko włosów nad czołem,

w.5 Rz 1,25 Prawdę Bożą przemienili oni w kłamstwo i stworzeniu oddawali cześć, i służyli jemu, zamiast służyć Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

Mt 1,1 Rodowód Jezusa Chrystusa, syna Dawida, syna Abrahama.

Łk 3,23 Sam zaś Jezus rozpoczynając swoją działalność miał lat około trzydziestu. Był, jak mniemano,

synem Józefa, syna Helego,

J 1,1 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo.

w.6 Rz 2,28 Bo Żydem nie jest ten, który nim jest na zewnątrz, ani obrzezanie nie jest to, które jest widoczne na ciele,

Lb 23,19 Bóg nie jest jak człowiek, by kłamał, nie jak syn ludzki, by się wycofywał. Czyż On powie coś, a nie uczyni tego, lub nie wykona tego, co oznajmił?

w.7 Rdz 21,18 A wtedy Bóg rzekł do Abrahama: Niechaj ci się nie wydaje złe to, co Sara powiedziała o tym chłopcu i o twojej niewolnicy. Posłuchaj jej, gdyż tylko od Izaaka będzie nazwane twoje potomstwo.

w.8 Ga 4,23 Lecz ten z niewolnicy urodził się tylko według ciała, ten zaś z wolnej - na skutek obietnicy.

w.9 Rdz 18,10 Rzekł mu [jeden z nich]: O tej porze za rok znów wrócę do ciebie, twoja zaś żona Sara będzie miała wtedy syna. Sara przysłuchiwała się u wejścia do namiotu, [które było tuż] za Abrahamem.

w.10 Rdz 25,21 Izaak modlił się do Pana za swą żonę, gdyż była ona niepłodna. Pan wysłuchał go, i Rebeka, żona Izaaka, stała się brzemienna.

w.12 Rdz 25,23 a Pan jej powiedział: Dwa narody są w twym łonie, dwa odrębne ludy wyjdą z twych wnętrzności; jeden będzie silniejszy od drugiego, starszy będzie sługą młodszego.

w.13 Ml 1,2 Umiłowałem was - mówi Pan - wy zaś pytacie: W czym się przejawia, że nas umiłowałeś? Czyż Ezaw nie był bratem Jakuba? - wyrocznia Pana

- a Ja [jednak] umiłowalem Jakuba.

w.14 Pwt 32,4 On Skala, dzieło Jego doskonale, bo wszystkie drogi Jego są słuszne; On Bogiem wiernym, a nie zwodniczym, On sprawiedliwy i prawy.

w.15 Wj 33,19 Pan odpowiedział: Ja ukazę ci mój majestat i ogłoszę przed tobą imię Pana, gdyż Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, komu Mi się podoba.

w.16 Ef 2,8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga:

w.17 Wj 9,17 Lecz dlatego zostawiłem cię przy życiu, byś zobaczył siłę moją i by imię moje zostało rozśławione po całej ziemi.

w.18 Wj 4,21 Pan rzekł do Mojżesza: Gdy będziesz zbliżał się do Egiptu, pamiętaj o władzy czynienia wszelkich cudów, jaką ci dałem do ręki, i okaż ją przed faraonem. Ja zaś uczynię upartym jego serce, że nie zechce zezwolić na wyjście ludu.

Wj 7,3 Ja zaś uczynię nieustępliwym serce faraona i pomnożę moje znaki i moje cuda w kraju egipskim.

Wj 9,12 Ale Pan uczynił upartym serce faraona, tak iż nie usłuchał ich, jak zapowiedział Pan Mojżeszowi.

Wj 14,4 Uczynię upartym serce faraona, i urządzi pościg za wami. Wtedy okażę potęgę moją nad faraonem i nad całym jego wojskiem. Poznają wówczas Egipcjanie, że Ja jestem Pan. I uczynili w ten sposób.

Wj 14,17 Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójda za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców.

- Rozważanie

Prowadzący: Odnajdź w konfrontacji pytanie, do Twojego wersetu, które może pomóc w Rozważaniu.

- Konfrontacja

Na dzisiejszym spotkaniu przechodzimy do Fazy nazywanej KONFRONTACJĄ. O. Innozenzo Gargano pisze: „Konfrontacja cechuje trzecią fazę *meditatio*. Widzieliśmy, iż faza druga, *meletan*, wymaga od nas jedynie, abyśmy starali się zagwarantować klimat, uwagę, ciepło, serdeczną troskę, aby nikt nie skradł cennego Słowa. Całą resztę Słowo sprawia samo.

Jednak po dojściu do trzeciej fazy rodzi się inna postawa, którą Ojcowie nazywali *synkrisis* (*syn* „z” i *krisis* „sąd”, „rozdzielanie”). *Krinein* jest czasownikiem, który oznacza czynność rozdzielania, przesiewanie ziarna. Jednak mówi się o *krisis* czynionej „z czegoś”: chodzi o rozróżnienie, wzajemne wyjaśnienie pomiędzy słowami, które zebraliśmy, a nami samymi, którzy ich strzeżemy i zachowujemy.

Ten, kto coraz bardziej uświadamia sobie jasność, uwalniającą się z tego porównywania, czuje to rzeczywiście „wewnątrz” konfrontacji. Podczas gdy słowa wyjaśniają się wzajemnie, światło, które z nich wypływa, nie może nie zalać także nas, którzy jesteśmy depozytariuszami tego Słowa. Kiedy podgrzewa się piec hutniczy, nie tylko zawarty w nim metal staje się rozpalony, ale same ściany tego pieca odbierają ciepło i przemieniają się. To samo zachodzi, kiedy po zebraniu tych słów, zapewniliśmy im przestrzeń, w której mogą się porównać i swobodnie wydzielić swoją jasność. Istotnie podczas porównywania rozbłyska światło i tam, gdzie świeci, z konieczności zostają „ujawnione” różne dzieła. A jeśli *zdarza* się, że coś przeszkadza światłu przeniknąć wszystko, to tam ma początek *krisis*: to *krisis*, która rodzi się ze Słowa i wstrząsa nami. Ten fakt nie

pochodzi od nas. Chodzi o jasność, uwalniającą się ze Słowa, tego Słowa, które ostukiwaliśmy, tego Słowa, które usiłowaliśmy wyjaśnić i rozjaśnić, odwołując się do wszystkich odnalezionych tekstów. Jest to świetlisty miecz, który przenika całą osobę.

Może się zdarzyć, że jasność owa będzie tylko mgnieniem, jak błyskawica, która, na chwilę, oświeca nas całych, albo nieraz będzie także bardziej stabilnym światłem. W każdym przypadku, od tego momentu, człowiek nie jest w stanie dłużej pozostać w spokoju. Owo Słowo stało się w nim gorejącym ogniem.

Od tej chwili, ale tylko od tej chwili, *meditatio* może przekształcić się w *oratio*.

- w.1 i w.2 Czy masz w sercu ból z powodu narodu, rodziny?
- w.3 Co jestem gotowy ofiarować, poświęcić dla ratowania narodu?
- w.4 Czy dla mnie chrześcijaństwo, katolicy to ci, do których należy przybrane synostwo i chwała?
- w.5 Czy pamiętam, że Jezus należy do Narodu Wybranego? Jakie to ma znaczenie dla mojej wiary w Niego?
- w.6 Czy Słowo Boże zawiodło w dziejach narodu polskiego? Czy wszyscy pochodzenia polskiego są Polakami?
- w.7 Czy jestem potomkiem Abrahama? Co z tego wynika?
- w.8 Co dla twojego życia wiary oznacza, że jesteś synem obietnicy?
- w.9 Jak przyjmuję obietnicę daną Abrahamowi?
- w.10 Czy pamiętasz, że wszystkie Twoje dzieci są synami obietnicy?
- w.11 Jakie odkrywasz plany Boga względem

- Ciebie, gdy jeszcze byłeś w łonie swej matki?
- w.12 Jaka jest wola powołującego Ciebie Boga?
  - w.13 Czy bardziej miłujesz jedno z Twoich dzieci?
  - w.14 Czy kiedykolwiek pomyślałeś: „Bóg jest niesprawiedliwy”.
  - w.15 Jakim jawi się Tobie Bóg, który mówi: „Ja wyświadczam łaskę, komu chcę, i miłosierdzie, nad kim się lituję”?
  - w.16 Jak na Twoją relację z Bogiem wpływa to, że On Ciebie wybrał?
  - w.17 Czy odkrywam, że Pan Bóg ma swoje plany do mnie jak miał swoje plany w stosunku do faraona?
  - w.18 Czy Bóg uczynił Cię zatwardziałym?

3. Modlitwa

- w.1 Jezu chcę mówić prawdę!
- Jezu daj mi prawe sumienie.
- w.2 Jezu spójrz na mój smutek.
- w.3 Jezu chroń naród przed „klątwą”.
- w.4 Jezu daj wiarę Izraelowi.
- w.5 Jezu dziękuję Ci, że jesteś Żydem.
- w.6 Jezu przebacz, że nie wszyscy Twoi uczniowie, nimi są.
- w.7 Jezu jestem potomkiem Abrahama.
- w.8 Jezu chcę być synem obietnicy.
- w.9 Jezu otwórz mnie na swoje Obietnice.
- w.10 Jezu daj mi zrozumieć, że inni są także synami Obietnicy.

- w.11 Ojcie dziękuję Ci, za Twoje postanowienie względem mnie.
- w.12 Ojcie naucz mnie postawy służby.
- w.13 Ojcie pozwól się otworzyć na Twoją miłość?
- w.14 Ojcie otwórz mnie na Twoje trudne wyroki.
- w.15 Ojcie ty jesteś tym, który wyświadcza łaskę komu chcesz.
- w.16 Ojcie dziękuję za moje Wybranie.
- w.17 Ojcie okaż na mnie swoją potęgę.
- w.18 Ojcie nie czyn mi zatwardziałym.

4. Kontemplacja

Dzisiaj kontemplujemy Boga Ojca, który wybiera i okazuje łaskę komu chce.

Zadanie:

- Przeczytaj komentarz do Rz 9,19-33
- Przygotuj punkty do konfrontacji do Rz 9,19-33
- Każdego dnia, o stałej porze, znajdź czas na medytację nad dwoma wersetami Rz 9,1-18